

milý Jaroslav, a všichni,
jak už to bývá, materiálně, o němž jsem se domníval,
že ho mám v Kokoškově, mám někde jinde. Tak jsem
udělal Flynnovi jak nese polní kšytku, což je
taký dobrý nápad. Humorně to však není. Proč tak?
Národní divadlo není žádná pranda. Protože humor
má tu poláštní vlastnost (hodně jsem o humoru
poslední dobou přemýšlel a četl), že jakmile ho
načneš pítvat, ztrácí se. Když kucháš králíka,
aby ses podíval, proč je živý, je už mrtvý.

Smích, tu ozvěnu našeho pláče, so křídlo
úsměvu, co klučě za oknem nočního strachu, nikdy
mít v hrsti nebudem. Skřítko Tucka, boha Dionýsa
ani fauna, po němž zbyla v háji jen chechtavá ozvěna,
nikdy nedohomíme. Sotva se nám mihně a už se vzpam-
atujeme z kráčí veselosti, kterou nás poznamenal, je pryč.
Ten kralík očásek se na okamžik pateteli v mlázi. (Merich)

Kdoví, kde to divadlo mám. Je veselější, protože je z
ptací perspektivy. Takhle se máte z pohledu ryby.
Špatně sedím spím. Pořád se mi zdá, že letím do Soulu.
A tak nespím a maluju obraz: Zastavení civilního špio-
nálního letadla Kuromon Kurminem, letcem hrdinou,
nad Japonským mořem. Přes den se mi zdá, že hlavní
osádkou celé věci je, že řádné letadlo s 296 cestujícími, ať
už plní jakékoliv úkoly, nelze sestřelit. Když na Tebe
jde někdo s klickem, nesmíš použít k obraně dykley nebo
pissole. Jinak budeš považován za vraha. Říkali so v Sele-
visi. Doufám, že to dostanete a poň trochu věs. Omlouvám se
vlastní blbosti a lítosti nad oběti, kterou sdílím s vládou
CCCP. 7.

V otázce odpovědnosti však s ní rájedly nejsem,
S každým člověkem rájedly konečně ani být nemůžte,
Stejně jako s každým nemůžte kamarádít.

S vámi se kamarádím a proto vás
všechny zdravím a posílám vám obálku.

Váš Kalousek